

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa laikraksta “Diena” rīkotā konkursa “Kas notiek?” noslēgumā viesnīcā “Radisson SAS Daugava”, 2001.gada 24.novembrī

Godātie “Dienas” konkursa rīkotāji un atbildīgie,
mīlie skolēni!

Kā redzat, es te nāku atkal un atkal tāpēc, ka šis konkurss man liekas ļoti simpātisks un skaists. Ir jauki, ka visā Latvijā ir tik neiedomājami liels skaits 9.klašu audzēkņu, kas ir gatavi piedalīties konkursā “Kas notiek?” un atbildot uz jautājumiem, kam nav nekāda sakara ne ar sekmēm viņu mācībās, ne ar izredzēm tālāk virzīties uz priekšu. Tas ir pilnīgi brīvi izvēlēts, tur nav riska, ka tiks saņemta slikta atzīme vai būs jāpaliek sēžot uz otro gadu tajā pašā klasē, ja atbildēs nepareizi. Jā, šajās atbildēs ir savi atalgojumi, bet es ceru, ka jūs piedalījāties šajā konkursā sava prieka dēļ.

Tiem, kas šeit esat zālē, ir tas dubultais prieks par savām sasniegtajām sekmēm, kas pie tam ir pamatoti un godīgi nopelnītas. Tā kā jūs lasāt laikrakstus, tad zināt, ka mums pa laikam ir neglīti skandāli par skolniekiem un studentiem, kas “šmaucās” savos eksāmenos, kas pērk jautājumus, kam ir “špikeri”, kas uzvedas neglīti attiecībā pret zināšanām. Jūs esat attiekušies pret šo konkursu godīgi, godprātīgi. Un tas nozīmē, ka viss, ko jūs zināt, tiešām jums arī pieder. Ticiet man, tās zināšanas, ko jūs esat apguvuši, ir tā dārgākā manta, kas kādam var piederēt, nevienam to neviens nevar atņemt. Vienalga, vai nāk kari, vai posta gadi, vai cilvēks aiziet trimdā, vai pazaudē savu mantību plūdus vai ugunsgrēkos. Zināšanas – nezūd, kamēr vien ir dzīvība un veselība, Un, ja vien šis cilvēks ir ieguvis šīs zināšanas vai mācību vietu godīgi, tad viņam ir arī pašapziņa, ka viņam tās nav blēdības, kas nozīmētu zagšanu, jo kādam viņš šo vietu būtu nozadzis.

Zinošs cilvēks var iet jebkur pasaulē, peldēt jebkuros ūdeņos un justies kā zivs ūdenī, tādēļ, ka ir informēts, un to, ko vēl nezina, ļoti ātri iemācīsies. Jo redzat, kas par brīnišķīgu paradoks – jo cilvēks vairāk zina, jo viņš var vairāk apgūt. Tas ir tāds brīnišķīgs un laimīgs burvju loks. Man prieks arī par to, ka šis konkurss notiek tādā atraisītā gaisotnē, un ka tur nav visi tikai tādi drūmi un nopietni jautājumi, bet ka tur ir arī par sportu, par zvaigznēm, par popmūzikas zvaigznēm – vieglākas un priecīgākas lietas, jo zināšanas ir tādas kā brūnas pret pasaules draudiem, bet tās nevajadzētu nēsāt smagnējā veidā kā viduslaiku bruņiniekam savu dzelzs apvalku. Labām zināšanas un pašapziņa ir kā labi ievalkātas drēbes, kurās cilvēks jūtas droši. Tas viņam dod arī spēju zināmā brīdī izprast humoru. Humors un izpratne par to nāk tad, kad jūs varat ar citu cilvēku dalīties kādās īpašās zināšanās. Tā ir viena no bēdīgākajām lietām, nonākot cilvēkam svešā zemē un pietiekami nepazīstot vietējos apstākļus bez noteiktām zināšanām, - ir grūti saprast vietējo humoru, jo humors prasa īpašas zināšanas. Zināšanām, tāpat, nav tikai praktiska nozīme, tās palīdz kontaktēties ar citiem, brīžiem arī pasmieties.

Pēdējais, ko gribētu atgādināt – nav tā, ka būtu tikai nopietnās un triviālās zināšanas, nav tā, ka tikai tas, kas būs eksāmenā ir būtisks un svarīgs un viss pārējais tāds nav. Tā ir dīvaina lieta dzīvē - daudz kas, ko jūs iemācāties, jums šķiet kā lieka greznība, kaut kas, ko jūs darāt tikai prieka pēc, kam nav praktiska pielietojuma. Ticiet man, ir tiesa, ka kāds informācijas fakts, kāda kriptiņa, kāda detaļa kādreiz tiek nēsāta 40 gadus un ilgāk, un šķiet, ka tā nekam neder, un tad nāk tas īstais brīdis, kad šī viena kriptiņa

panāk tādu efektu, ka ir gandarījums. Tas ir tāpat kā iemest basketbola grozā no pamatīga attāluma, tāda patīkama sajūta.

Jums visiem veiksminiekiem šajā konkursā es novēlu arī turpmāk zinātkāri, atvērtību. Novēlu jums visiem sekmes mācībās un jūsu dzīvē. Visu to labāko, un apsveicu jūs visus no sirds. Mēs Latvijā visi par jums esam ļoti lepnī!